

Het wonderlijke lichaam (5)

Ingebed , in gebed

Het wonderlijke lichaam

is de bedding

waardoorheen

Levenskracht stroomt.

Zij stuwt tegen hekken en dammen,
tegen weerstanden die pijn veroorzaken,
en vraagt overgave aan haar Leven
in open helder gewaar zijn.

Gina

Als ik ben en niets meer wil

Er is weer verandering
de rivier is vol wending
alles wordt zo eenvoudig
het luisteren en voelen
het zien en dieper schouwen
het zijn en niets meer willen

[Www.advaita-avadhuta.eu](http://www.advaita-avadhuta.eu)

En ik betast beweging
van meer dan deze wereld
alles wordt zo veelvuldig
het licht en wat wordt belicht
de stenen en wat ontsteent
de paden, de padloosheid

Er is dieper verzinken
naar binnen deze wereld
onder de huid van de ziel
de geplooidde poort voorbij
de wit gebronsde wanden
het glanzen, het verhoorde

En ik laat mij meestromen
en weet dat alles veilig
als ik ben en niets meer wil
eenvoud in veelvuldigheid
als ik zie, luister, diep voel
als ik verwonderd bemin
elke scheiding overwin

Luk Heyligen

Het zwijgt en mint

[Www.advaita-avadhuta.eu](http://www.advaita-avadhuta.eu)

En elke dag herschrijf ik op een gloedleeg blad
wat ik moest zeggen sinds het begin. Ik bedenk
niet. Ik zie, herschik de versteende woorden tot
zij een biddende bedding vormen voor wat ik
niet kan zeggen. En toch wil ik slechts daarover
spreken : over 't onzienbaar Licht waarmee wij zien.

Binnenin de kracht waarmee wij leven, weetbaar
wanneer wij heel klein ademen, is er een zien
dat vrij blijft van wat wordt gezien. Het wacht en kijkt.

Het zwijgt en mint. Als wij het weten stopt het met
slapen en begint te ontwaken, trillend en
glinsterend als stofdunne sneeuw, als sterrenlicht.

II.

En elke dag herschrijf ik met een gloedvol hart
wat ik moet zeggen tot ik eindig. Ik beweer
niets. Ik kijk en ben een onzekere stroming
die tussen de verhardingen laveert. Ik kan
er niets van zeggen. Toch wil ik slechts daarover
spreken : over liefde die niets vraagt, enkel stroomt.

Binnenin de nacht waarin wij leven, is er
een Licht dat wacht tot wij het weten, tot wij weer
trouw zijn aan het gloedleeg begin. Het zwijgt en mint.

Luk Heyligen

